

Tříkrát a dost aneb Na návštěvě na letošních stužkovacích večírcích...

Motto: Antika - 4.U

Začal nový školní rok- rok maturity a jiných zkoušek. Všechny starosti s nimi spojené jsme ovšem na chvíli hodili za hlavu a jediné, na co jsme mysleli, bylo uspořádat stužkovací večírek, na jaký se nezapomíná... K přípravám patřilo vybrat správnou barvu stužky (modrozelená), motto (Vzhůru do bezvědomí), a hlavně žánr celého večera (antika).

7. prosince v 18 hodin vše vypuklo! Ze začátku pracovaly nervy, kladli jsme si otázky, jestli se vše podaří a nic se nepokazí. Vystrojeni v antických róbách přišli i naši učitelé Mgr. Černobila, Mgr. Kaňovská, Mgr. Dvořák (který jako jediný přišel přestrojen za postavu antické mytologie – převozníka Chárona) a Ing. Kacálek, což přispělo k všeobecně dobré náladě. V programu nechybělo naše krátké divadelní představení nazvané Zlaté jablko, stylový řecký tanec á la Řek Zorba a pochopitelně samotné stužkování budoucích maturantů.

Celý večer se vydařil, všichni se skvěle bavili a dobře se najedli. I když se v průběhu vyskytly jisté technické komplikace, byl to zcela určitě nejlepší stužkovací večírek, který jsme kdy zažili.

Radka Holbová, 4.U

Motto: Váno, ženy, zpěv (4. M)

Většina účastníků našeho stužkovacího večírku musela už cestou na něj v dopravních prostředcích čelit zkoumavým pohledům, někteří se dokonce nevyhnuli ani oslovení od spolucestujících... Pokud bychom chtěli testovat účinnost našich kostýmů ve stylu Moulin Rouge (ano, jméno veřejného domu nedaleko Luhačovic), stačilo by stoupnout si nebo se jen projít po hlavní ulici. Divili byste se, kolik řidičů, taxikářů a dalších obdivovatelů opačného pohlaví, je ochotno vám zastavit - krajky, podvazky, síťované punčochy a vysoké podpatky u dam a také vesty a cylindry u pánů dokážou udělat své...

Neopakovatelnou atmosféru večera pomáhala dotvořit naše výzdoba salonku, požívatiný a džusy se sifonem. Večer jsme započali ve veselém duchu - někteří šťastlivci (učitelky a učitelé) mohli díky své výhře v tombole například přeletět Alpy a Tatry či si odnést stylové osvětlení domu nebo alespoň sadu vrtáků. Malým hygienickým problémem večera se stal všemi zúčastněnými ožuzlaný pohár s šampaňským vínem - během popíjení na naši počest v kruhu si někteří vybavovali druhy nemocí, které se tím to způsobem přenášejí, ale naštěstí dopadlo vše dobře. Jak večer končil, podpatky se začaly lámat, silonky trhat a cylindry ztrácet...

Motto: Horor (4. K)

Stužkovací

Za temného večera, prosyceného chladem,
nechali jsme učení doma ležet ladem.
Jediným důvodem tohoto nezvyku,
byl stužkovací večírek,
pln děsu a krve v kotlíku..

Zahájen byl štamprličkou,
třídní počastována kyticí,
pod tíhou svého dojetí,
Alena pocítila její pevné objetí.
Pak zasedli jsme k hodovnímu stolu, jedli a pili,
ovšem velikost masa byla jen blamáží,
neboť omezena byla ďábelskou gramáží.

Po kávě typu brazilského čekal hlavní bod programu,
každý se v skrytu duše těšil: "Teď svoji stužku dostanu!"
Hodná matka třídy klepla nás "lehce" sekerou,
v tu chvíli někteří ztratili dřívější odvahu veškerou.
Snad vzpomněli si v zápisníčku na „mínuska“ za úkoly,
začali as tušit, jak ostrou hranou úder bolí.
Naštěstí nemusela zasahovat policie,
naše zlatá třídí nás (aspoň do maturity) nezabije.

Mrtvá panenka Niky projevila kousek estetiky,
když přečetla epos o své skvělé třídě,
vycítila totiž, jak hrozné je, když duše dlí v kulturní bídě.
Následoval „čtyřlétník“ z pod taktovky Barčiny,
kde shrnula působení naší školní skupiny.

Aby řeč nestála,
učitelská delegace s námi si hry zahrála.
Ani nevíte, jak je těžké bez slov ztvárnit nehty gelové,
nicméně pan Černobila má schopnosti suprové!
I pan ředitel zúčastnil se radovánek,
vytvořil v pexesu neodmyslitelný článek.

Ještě mnoho zážitků máme spojených s tímto večerem,
nicméně dopředu hledíme,
čeká nás soudný den,
kdy rozhodneme o hamletovském bytí či nebytí,
až budeme před komisí sedět potem polití.

Snad vyjdeme vítězně z tohoto boje..

Těšte se, co vás ve čtvrtáku čeká.

Užijte si ještě ty roky studentského života,
pak už bude následovat třicetiletá robota.

Lucie Vlková, 4.K

Chtěli bychom poděkovat také našemu učitelskému sboru. Když jsme přicházeli na tuto školu jako malí a nic netušící prváčci, ujali se nás a vzali pod svá křídla. Věnovali se nám trpělivě celé čtyři roky s cílem obohatit nás o DŮLEŽITÉ znalosti. Teď už jsme však dospěli a stojíme na pokraji nové životní etapy. Ohlédneme-li se za sebe, můžeme vidět nejen čtyři roky pilného studia, ale i společných akcí a dobré nálady. A co říct na závěr? Maturujeme, tak se pojďme učit!

Veronika Jaroščáková, 4.K

عليكم السلام aneb Mír s vámi...

Před prázdninami jsme dostali nabídku odjet na třítydenní stáž do Turecka. Vybráno bylo 6 žáků. V srpnu jsme se na stáž začali připravovat, seznamovali jsme se s tureckou gastronomií, náboženstvím, kulturou, zvyky, a především jsme si procvičovali angličtinu.

Září rychle uteklo a 8. října jsme se se všemi rozloučili a vyrazili. Cesta byla dlouhá a únavná. Na letišti v Kayseri na nás čekal Tuncay Ozdemir, který se o nás celou dobu pobytu staral.

Ubytovaní jsme byli na vysokoškolské koleji v Nevsehiru. Druhý den jsme se jeli podívat a seznámit se na naše pracoviště do města Uchisar. Všichni byli příjemní a laskaví.

Třetí den jsme už začali pracovat. Naše pracovní doba trvala od 8:00 hodin do 16:00 hodin. Naše praxe probíhala stejně jako u nás v Luhačovicích. O víkendech jsme jezdili na celodenní výlety.

3 týdny uběhly rychle a 29. října jsme se vraceli zpět domů. Poslední dny jsme se už všichni domů i těšili. Ve Vídni na nás a paní učitelku Vlažnou, která nám byla po celou dobu stáže velkou oporou, čekal pan učitel Kacálek – a hlavně VEPŘOVÉ ŘÍZKY (tímto za vše děkujeme!!!).

Jsme všichni rádi a jsme vděční, že jsme se mohli této stáže zúčastnit. Poznali jsme spoustu nových věcí, hlavně tureckou gastronomii a zlepšili jsme si angličtinu. Všichni jsme byli spokojeni a teď bychom se do Turecka znovu podívali.

Projekt s názvem Objevování dědictví turecké gastronomie, CZ/12/LLP-LdV/IVT/134111 se uskutečnil v rámci programu EU Leonardo da Vinci.

Andrea Lekešová a Kristýna Hroznová, 3. G

10. volejbalový vánoční turnaj

Dne 19. prosince 2012 se ve sportovním centru Radostova v Luhačovicích konal již desátý volejbalový turnaj naší školy. Turnaje se zúčastnilo 9 družstev, složených ze žáků jednotlivých tříd, a jeden tým učitelů. Žáci, kteří se přímo neúčastnili utkání, podporovali svoje spolužáky bouřlivě z tribuny.

Zúčastněné týmy byly rozděleny do dvou skupin a výherci každé skupiny se utkali o prvenství. O první místo bojovala třída 3.U s týmem učitelů. I když se žáci třídy 3.U snažili sebevíc, nestačili na zkušenost a sehranost týmu učitelů, který vyhrál letošní turnaj. Vítězům blahopřejeme a už se těšíme na příští ročník.

Jan Havelka, 3. U

Srdce Elfů – 4. díl četby na pokračování

„Má paní, váš manžel a syn jsou opět ve vězení a nyní je král chce poslat do zajetí ke Gambledorům Smrti,“ ohlásil ji Elf Hraničář.

Královna křečovitě svírala okraje židle, nic takového nečekala. Její muž bude vystaven takovému nebezpečí společně se svým synem? Ne, musí jim to zarazit.

„Generále, je načase, aby se vojsko připravilo na velkou bitvu, potřebuji, abychom se přemístili k jednomu místu, kudy procházejí Gambledoři Smrti,“ nakázala rázně a zhluboka se nadechla, sice se trochu uklidnila, avšak jí to moc nepomohlo.

◆ ◆ ◆

Mladá zdravotní sestra zrychleně oddychovala a mazlila se s Osudem v lidské podobě, nikdy tak nádherného muže neviděla. Pohladila ho po vlasech a vlepila mu pusku na ústa, nemohla se od něj odlepit, zamilovala se do něj, chtěla už jen ho, nikoho jiného.

Otočil k ní hlavu, usmál se na ni, jeho úsměv zářil k ní jako slunce, věděl, že se od něj už neodlepí. Uznal, že člověk jako ona je na nádherné muže velmi náchylný.

„Jsi tak krásný,“ pronesla tiše u jeho ucha.

„Ty jsi zase hodně okouzlená mým šarmem,“ odvětil s úsměvem Osud.

Pohladila se po nahých nadrech, pak zpozorněla, protože ji na jednom místě strašně zabořilo. Vyskočila z postele a běžela k zrcadlu.

Po hrudi se jí začaly tvořit velké podlitiny a zbarvovaly se jí dočerna, stála tam jako přimražená, neschopná pohybu. Nevěděla, jak se jí na těle z ničeho nic objevily.

„Podívej se, lásko, jsem jakási poraněná,“ oznámila mu, po tváři se zaleskla slza.

„Lásko, už ti není pomoci, brzy zemřeš,“ zachechtal se Osud, hodil po ní oblečení, aby se oblékla a zmizel jí z utrápeného pohledu.

„Ty idiote zrádný!“ vykřikla, avšak Osud se rozplynul a ve skupenství páry odletěl pryč.

Celá zničená se zhroutila na postel, v níž spával Mahtion, rozběčela se. Nikdy se necítila tak ponížena a ublížena, jak ji mohl Osud tak ošklivě zranit. Myslela, že je to snad nejkrásnější muž, jehož měla jako vyvoleného, avšak záhy se z něj vyklubal zrádce toho nejhoršího druhu.

Je načase, abych odtud odešla, blesklo jí hlavou, chvíli se rozmýšlela, nakonec usoudila, že se vydá směrem na západ k říši Gambledorů Smrti. Tam by mohli být...

Mahtion se probíral a mnul si hlavu. Chvíli se rozhlížel, kde se nachází, pak s hrůzou zjistil, že je opět v cele, podíval se skrz mříže. Za nimi se objevila orlí hlava, myslel, že je to sen.

„Jsi v pasti, už budeš patřit k nám!“ zakdákala orlí hlava.

Podíval se na své nohy a už to viděl, nic nebude tak lehké, jak si dřív myslel. Měnil se v odporné monstrum.

Mankasr

Báseň

A, červená střecha, ta jež nás špatnému počasí nenechá,

ať už prší, sněží, vítr fouká.

A, červeň, jak rozkvetlá to louka,

kde děti si rády hrají a je to všude samá neplecha.

E, hnědá větev, živý je to dar dřeva,

jenž poskytl nám teplo ohně.

I, jako lampa, stojí na ulici a dává světla hodně,

světla, jež naplní mě radostí, jako ranní chleba.

U, umyvadlo čisté, U jako sníh bílý,

který chladný je a tancují v něm zimní víly.

Vločky stále padají.

O, jezero, jež se v noci tak krásně třpytí,

když svítí měsíc, je v lese slyšet vlčí vytí,

zvířata se netají.

Stefanie Vintrová, 3. M

„Život je příběh vyprávěný blbcem“

W. Shakespeare

Co život je, snad jen sen,
který zdá se vyšším bytostem?
Sto let či prožitý jen den,
příběh vyřčený pouze šepotem?

Kdo sepsal příběh o tvé pouti
a jaký bude konec v dáli?
Je tragédií, kde vše tě rmoutí
nebo komedií pro zasmání?

Kdo napsal do tvé životní čáry,
že máš tvář plnou pih?
A proč se ti pořád pletly strany,
západ, východ, sever a jih?

Kdo způsobil, že v čele stolu
sedí vždy oblíbenec jen?
A proč tě jeden z profesorů
tahal za kotlety ven?

Čí nápad to byl, abys hlavu ztratil
v oblacích pro jednu z dam?
A pak za lásku jsi krutě platil-
tu bolestivou daň.

Ani práci jsi dobrou nedostal,
v temné díře uhlí doluješ.
V nitru těch černých skal
tiše na život hubuješ.

Kdo nit mi předl? Je tenká, trhá se!
Proč je ze mne malý krpec?
Takový příběh lehce žít nedá se,
ten, kdo ho napsal, byl zaručeně blbec.

Michaela Janků, 2. M

Vydala SOŠ Luhačovice, Masarykova 101/ Náklad 200 kusů.

Odpovědná redaktorka, grafická úprava a sazba: Mgr. Šárka Klimková, jazyková
úprava: Mgr. Věra Pařízková, logo listu: MgA. Kateřina Kolářková

MKČRE 13086/Tisk SOŠ Luhačovice

Redakce nenese zodpovědnost za věcnou správnost zveřejňovaných příspěvků.